

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCXIV. Continuatio ejusdem Historiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

fuis) *Quem completurus erat in Jerusalem.* Luc. 9. v. 31. Sciebant enim, Christum desiderio desiderantem, complere illum in Jerusalem, de nulla alia re libentius & jucundius collocuturum. De hoc ergo frequenter meditare, & colloquere cum Christo; si enim ipsi, dum adhuc passibilis erat, de eo, adhuc peragendo & perpetiando, jucundum fuit audire, & colloqui; quàm gratum erit audire & colloqui de eo jam peracto? Et quàm inde cor tuum ardens erit in via, sicut duorum Discipulorum, euntium in Emmaus, & de eodem argumento cum Christo colloquentium? Stude etiam talia, & tam Sancta Colloquia inter homines instituire, qualia vides institui ab hominibus Beatis in Gloria Cælesti; & cavere ea, quorum illi nollent esse Auditores, vel Collocutores.

MEDITATIO CCCXIV.

Continuatio ejusdem Historiæ.

PUNCTUM I. Respondens autem Petrus dixit ad **IESUM**: Domine bonum est, nos hîc esse: si vis, faciamus hic tria tabernacula, Tibi unum, Moysi unum, & Eliæ unum. Matth. 17. v. 4. Addit S. Lucas c. 9. v. 33. *Nesciens, quid diceret.* Considera, quàm desiderium Petri manendi semper in monte Thabor, & contemplandi Christum Gloriosum, fuerit alienum à Vocatione S. Petri: ipse enim vocatus erat ad eundum in universam terram, & ad Conversionem Animarum, ad pascendas Oves Christi. Sic qui vocati sunt ad inserviendum Proximo per ministeria sive Spiritualia, sive temporalia, Vocationi suæ non satisfacerent, si perpetuò

P

petuò

petuò & continuò Meditationi, Orationi, Lectioni Librorum Spiritualium, Vitæ nimirum Contemplativæ vellent vacare. Præterea nec illi satisfacerent Vocationi suæ, qui sine debita indifferentia in uno loco vellent tabernaculum facere, & sedem figere, ubi bonum ipsis est esse propter commoditates suas, quas ibidem reperiunt. Similiter noxio ac imprudenti desiderio cum S. Petro tenerentur, qui semper vellent sibi bene esse, nunquam malè: abundare Consolationibus in monte Thabor, non autem desolationibus in monte Oliveti: degere semper in prosperis, nunquam subire adversa. Unde qui hoc peteret, verè is esset *Nesciens*, quid diceret

PUNCT. II. Considera, etsi Petrus non alteri, nisi Christo, Moyfi, & Eliæ, tabernacula se facere velle dixerit; quia tamen etiam sibi duxit bonum esse ibi habitare, constat, intentionem illius non fuisse adeò puram & simplicem, quin etiam ipse communitate frui, & eadem tabernacula in suam commoditatem fruere voluerit. Examina similiter etiam tuas intentiones, & invenies, quòd ea opera, quæ unicè in DEI, vel certi alicujus Sancti Honorem teperagere dicis, & credis, non ex adeò pura & simplici intentione proficiantur, & quòd plerumque etiam tuam commoditatem, recreationem, honorem &c. pro fine, si non primario, certè secundario habeas.

PUNCT. III. Considera, Petro hîc nullam incidisse curam & cogitationem, quòd panes non haberent, & alia ad sustentationem in monte permanentibus necessaria; sicut tamen aliàs ipse, cæterique Discipuli, teste Matth. c. 16. v. 7. *Cogitabant intra se*

dicer-

dicentes: quia panes non accepimus. Qui enim Cælestia ac Spiritualia Gaudia gustârunt, nec curant, nec æstiment amplius corporalia. Gustato Spiritu delipit omnis caro. Igitur procura tibi gustum rerum Spiritualium, & tunc non tantum rerum superfluarum, sed etiam necessariarum penuriam facilè tolerabis: certè amore perpetuæ Conversationis cum Christo in Cælesti Gloria illam patienter, & cum magno tuo merito feres. O quàm bonum erit ibi esse! Si enim Visio intuitiva Humanitatis Christi Gloriosæ tanta voluptate replevit animum S. Petri; quid faciet Visio intuitiva Divinitatis perpetua? Si Christus unicâ guttâ Cælestis Gloriæ S. Petrum ita inebriavit; quid faciet Beatis, quando *Torrente Voluptatis suæ potabit eos?* Pf. 35. v. 9.

MEDITATIO CCCXV.

Continuatio ejusdem Historiæ.

PUNCTUM I. *Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbravit eos.* Matth. 17. v. 5. Hæc solet esse vicissitudo & alternatio apud electos DEI Servos, ut modo Solatijs & Gaudijs Spiritualibus affluant, & mox iterum adversitatum, desolationum, ac tentationum nube obumbrentur; sicut tamen Christi Facies, instar Solis resplendens, nubem interpositam illustravit, ut esset nubes lucida, ac serena; & sicut nubes hæc umbram ac lucis attemperationem, non tenebras, nec pluviam peperit; sic adversitatum, desolationum, & tentationum nubes, quia memoriâ præcedentium Gaudiorum Spiritualium, Cælesti Illustratione